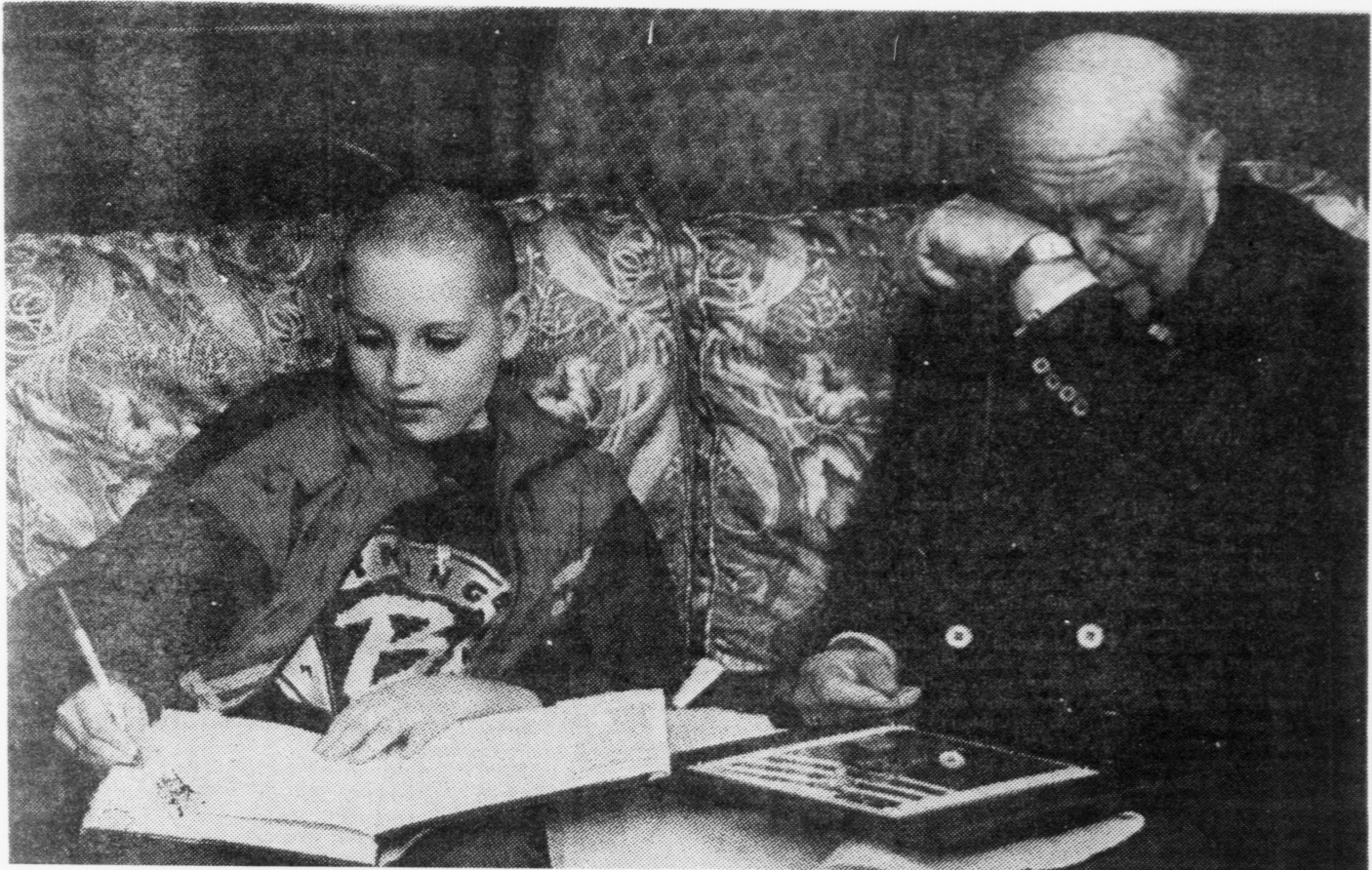

Craig Shergold gevur John Kluge ein serstaka gávu

Nú vóru útlitini ring. Marion og Ernie fullu heilt í fátt. Men hesuferð søgdu tey einki fyri Craig.

Morgunin eftir setti Marion seg at bróta upp nøkur av brøvunum hjá Craig til tess at køva sínar tungu tankar. Upp úr brævarúgvuni tók Marion brævið frá Kassel. Tá ið hon las tað, fóru hendur hennara upp at ristast. "Eg tori næstan ikki at trúgva tí," græt hon.

Marion ringdi beinanvegin til Kassel og segði honum, hvussu vánalig lækarnir hildu útlitini vera. Kassel svaraði, at hann heldur ikki kundi lova nakað, men at hansara sjúkrahús kortsíðani hevði fingið ein "gamma-kníf". Við hesum nýggja tóli kundu teir senda tættar geislingar beinlínis inn í heilasvullir. "Tað kundi kanska verið ein møguleiki fyri Craig," helt hann. Tá ið Ernie kom úr arbeiði, rætti Marion honum brævið. "Eg haldi, Gud hevur sent okkum eitt undur," segði hon.

Neal Kassel fór yvir til ljóskassan at hyggja gjøllari at skannara-myndunum av heilanum hjá Craig. Miðskeiðis í heilanum var ein gráur svullur til stóðar sum eitt egg. Svullurin kroysti miðheilan saman og trýsti á heilabulin. Vón-

irnar hjá Kassel fánaðu. Svullurin var so stórur, at hann fekk ikki tikið hann burtur við gamma-kníf-inum.

Eisini tyktist svullurin at greina seg sundur og ota seg inn í vevnaðin, sum var uttanum. Hetta var nokk tað, ið fekk lækarnar at halda, at hann var illkynjaður. Um so var, so var Kassel greiður yvir, at Craig ongantíð gjørdist frískur aftur.

Men Kassel hugsaði eisini um, at um hann legði Craig undir skurð, so var vandin fyrri, at hann doyði av skurðinum kanska 20 %. Og hóast skurðviðgerðin gekk væl - hvat mundi Craig so fáa burtur úr tí? At hann livdi nakrar fáar mánaðar longur kanska?

Kassel ringdi til Kluge og greiddi honum frá støðuni. "Sumt stendur ikki í valdi hjá læknum," segði hann.

"Ert tú nú púra vísur í, at tú einki fært gjørt?" royndi Kluge at noyða hann. "Kanst tú ikki hugsa um tað einaferð afturat?"

Kassel byrjaði at rannsaka seg sjálvan. Hann átti triggjar døtur og spurdi seg sjálvan, hvat hann hevði ynskt sær fyrri tær í tilfikum umstøðum sum hesum. Hann mátti viðganga, at hann hevði givið teimum ein kjans og roynt

- hóast vandan.

Kassel tosaði so aftur við Shergold hjúnini í november. "Tað kann vera, at eg fái hjálpt soni tykkara," segði hann. Vandin við skurðinum var stórur - tað var at vága nógv. Tað einasta, hann fekk gjørt, greiddi Kassel teimum frá, var at taka so nógv burtur av svullinum, sum hann fekk við einum vanligum skurði, og so royndi at reinsa afturum aftur við gamma-kníf-inum. Tað kundi kanska hjálpa Craig eina tíð. Kassel skeyt upp, at hjúnini hugsadu seg um um jólini og søgdu sær frá hvørja avgerð, tey høvdu tikið, beint eftir nýggjgjár.

Fyri Marion var hetta ein tung avgerð. Hon vildi ikki, at Craig skuldi gjøgnum fleiri lífðingar. At enda gjørdi hon og Ernie av, at tey vildu lata Craig sjálvan ráða.

"Mamma," segði hann, "tað skal vera ringt, áðrenn tað kann blíva gott."

Skurðviðgerðin varð nú sett til at vera 1. mars 1991, og skuldi hon fara fram á deildini hjá Neal Kassel sjálvum. Um morgunin stóðu Marion og Ernie við seingina hjá soninum, og Craig uggaði tey: "Eg skal nokk klára tað, biðið bara."

Tá ið portørarnir lótu seinni koyrdu hann oman

eftir gongini, rópti hann, meðan hann kroysti toy-elefantin hjá sær: "Eg eri so góður við tykkum, mamma og pápi!" So skar hann útúr at syngja "I Just Called To Say I Love You."

Kassel setti eitt 5 cm avlangt hol á skallan hjá Craig. Hann loysti varisliga tær báðar heilahálvurnar og skildi tær tægrurnar, ið knýta tær saman. Næstan miðskeiðis í heilanum fann hann tann grálaga svullin. Hann var umgyrdur av eini hinna, ið ikki sást týðulig á skannara-myndunum. Gott, hugsaði Kassel. Svullurin er meira avmarkaður, enn eg hevði torað at vónað.

Kassel setti hol á hinnauna og fór undir at klippa og súgva svullin út. Sum lóturnar liðu gjørdist hann alt meira vønggóður. Hesin svullurin líkist ikki einum illkynjaðum. Mundi hann onkursvegna hava broytt seg, síðani bretska lækarnir høvdu kannað hann fyrri tveimum árum síðani? Jú meira hann skar burtur, jú vísari varð hann í, at Craig fór at koma seg.

Tá ið Kassel hevði skorið í triggjar tímar, helt ein av hjálparlæknum, at nú skar hann ov djúpt inn í heilan á Craig. "Tú skuldi ikki farið so langt inn," ávaraði hjálparlækningin.

Kassel steðgaði á eina løtu. Skurðviðgerðin hevði av fyrstan tíð verið váðaverk. Nú hann hugdi at seinastu leivdunum av svullinum í skurðsjóneykuni, skilti hann, at hann mátti vága uppáftur meir. Hann skar djúpari.

Kassel læt bara eitt lítið sindur, ið mest var arrvevnaður í einum vanda-miklum øki, sita eftir. Vevnaðurin tyktist vera deyður og mundi ikki fara at vaksa aftur.

Skurðviðgerðin hevði vart í meir enn fimm tímar. Kassel fekk ikki brúk fyri gamma-kníf-inum. Lúgvaður, men væl hyrdur fór hann av skurðstovuni til at siga foreldrum Craigs tey góðu tíðindini. Marion leyp upp og kysti hann.

A sjúkrahússtovni bendi Marion seg niður yvir Craig og teskaði: "Craig, krabbavøksturin er burtur. Heilt burtur."

Craig gloppaði eygnalokunum og brosaði.

Craig kom óvanliga skjótt fyrri seg aftur. Hann fór beinanvegin at tosa týðiligi og kvikari. Nú kundi hann siga orð, sum høvdu verið honum heilt ógjørilig undan skurðviðgerðini. Tá ið Kassel tveir dagar etur skurðviðgerðina kom inn á stovuna hjá Craig, rópti tann ungi sjúklingurin: "Doktarin, tygum eru ein

knassi," og brast útúr at flenna.

Á laboratoríinum funnu tey ongan farveg eftir krabbakynnum í svullvevnaðinum. Eingin fór nakrantíð at kunna siga við vissu, hvussu tað bar til, at tær vóru horvnar. Tað besta var bara, at svullurin hjá Craig var ikki illkynjaður.

Nakrar vikur eftir stakk John Kluge inn á gólvvið á sjúkrahúsinum at vitja Shergold fólkin. Tá ið hann kom inn í sjúkrastovuna, tók Marion í hondina á honum og takkaði honum. "Tygum eru okkara frelsueingil," segði hon.

Kluge gav Craig ein penga, ið hevði krónu á báðum síðum. "Við hesum tapir tú ongantíð," segði hann og brosaði.

So rætti Craig Kluge eina gávu: eina fotomynd av sær sjálvum í ramma, myndin var tikin nógvar mánaðar frammanundan. Á myndini er Craig í stuttum buksum og boksihandskum og við báðum hondum oman høvd av ovfarakæti. Aftanfyrri hongur eitt amerikanskt flagg. Tvørtur um myndina hevði Craig skrivað: "Takk fyrri, at tygum hjálptu mær at vinna tann harðasta dystin av øllum."

tj týddi